

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXVIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM * 2020. JANUÁR * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Újévi imádságok * Egyházközségeink statisztikái a 2019. évről * Kondói krónika, hírek * Kondói Hírnök * Magyar szemmel: Mikor egy reggel arra ébredsz, hogy idegen országba kerültél... * A temesi és a krassó-szörényi végeken III. * Radostyáni krónika, hírek

MAGYARORSZÁG

1920. év: 325 411 km² és 20,8 millió fő

2020. év: 93 022 km² és 9,7 millió fő

100 év vesztesége: 232 389 km² és 11,1 millió fő

„MI LAKÓ HELYÜNK SZÁLLA MIRÓLUNK IDEGEN NÉPEKRE”

385. dicséretből

Levél az Olvasóhoz

Az esztendő elején Isten áldásával kívánok békességet és bőséget keresztyén magyar Testvéreimnek, 2020. a magyar összetartozás éve. 100 éve esett meg az a gyalázat és csúfság rajtunk, mit mai napig szenvedünk és ki nem heverhetünk. Magyar Hazánk rablók martalékká vált, megszállták és idegen országokká tették kétharmad részét. Nemzetünk egyharmada pedig idegen impériumok alá került, s így nekik minden napjuk különösen is küzdelem lett a megmaradásért, a túlélésért. Isten azonban irgalmas és kegyelmes Úr. Megtartott bennünket széttöredezettségünkben is. S „él nemzet e hazán”, hirdetve jóságát, és reményt adva, hogy bizonyára célja és rendelése van még velünk, mert itt vagyunk, mert létezőnk. Számtalanszor elnyelhetett volna a történelem, talán meg is szűnhetett volna 1920-ban Magyarország, amikor a rablóhadak vad dühe rákiszabadult. De nem ez lett a sorsunk. A Kárpát-medence közepén, ha össze is vagyunk zsugorítva, de hallatjuk szavunkat a világban, az Európai Unióban, az elszakított és mai napig megszállt területeinken. Hisszük és valljuk, hogy nem az elvesző tömegekben, hanem a kiválasztottak hitében van az erő, amit megtartó Istenünk ma is ad nekünk, hogy küldetésünket felismerve és betöltve küzdjünk minden igaz dologért, a szépért és nemesért, mindazért, ami üdvösséget hoz lelki épülésünkre és javunkra. Hogy boldog nemzete legyünk az Úrnak itt, atyáink földjén, benne bővölködő, Őt örökkön-örökké dicsőítő áldott népe! Így legyen!

Radostyán-Kondó, 2020. január 20.

Lelkipásztorotok

Újévi igék és imádságok

„Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, mint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!”

Ján.14:27.

„Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.” *Ján.13:34.*

„Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.” *Ján.14:6.*

„Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.” *I.Kor.1:3.*

Örökkévaló Isten, mennyei Édesatyánk! Megtartó kegyelmedért magasztalunk és dicsőítünk az új esztendő reggelén. Megtartottad életünk, átvezettél elmúlóból újba és ismeretlenbe, hogy ennek napjaiból is napokat toldj életünkhöz, hogy azokban szent akaratom kövessük, és cselekedjünk mindazt, mi kedves szemeid előtt.

Áldj meg és vezess minket, jóságos Urunk, hogy el ne tévedjünk, verembe ne essünk, hiábavalóságokra ne pazaroljuk se időnket, se erőnket, hanem bölcsen számláljuk napjainkat, okosan használjuk a Tőled kapott alkalmakat a jó cselekvésére, örök dicsőségedre és a mi üdvösségünkre szeretetben.

Szentlelkednek erejével erősíts bennünket, igédnek világosságával növeld hitünket, hogy megértsük végre, ha téged szeretünk, minden a javunkra lesz ebben az évben is.

Üdvözítő Urunkért, kinek megszületése 2020. esztendejének hajnalán így könyörgünk Hozzád, kérünk hallgass meg minket! Ámen. (V.Zs.)

Jóságos mennyei Édesatyánk! Köszönjük az ígét, mely ha ég és föld elmúlik is, megmarad mindörökké. Mi magunk is változunk gyorsan változó világunkban, de Te, örök sziklaszálként tegnap, ma és mindig ugyan az vagy, aki voltál: atyáink Istene. Hozzád kiáltunk segedelemért, áldásért, megtartatásért, erőért és vezettetésért ebben a most kezdődött új évben.

Áldj meg bennünket, hogy el ne keseredjünk küzdelmeinkben, erősíts meg minket, hogy fel ne adjuk harcainkat, növeld hitünket, hogy kedvesek lehessünk előtted, és vezess a szeretet útján, hogy Üdvözítő Jézusunk tanítása szerint, parancsát betöltve élhessünk minden emberi gyarlóságunk ellenére Benned örvendező, az elnyert javakért hálás szívű gyermekeidként és Szentlelked által vezetett legyőzhetetlen népedként örök dicsőségedre és mi üdvösségünkre!

Áldd meg anyaszentegyházunkat, ne engedd, hogy elfogyjunk, hitünkben megrestüljünk, erőnkben elernyedjünk, hanem lelkesíts és bátoríts, hogy ne a meg-hátrálás emberei legyünk, hanem a hitői a győzelemre!

Vigyázz szeretett Hazánkra, a szétszaggatott Magyarországra, oldott kéve-ként széthulló nemzetünket fogd újból csokorba, hogy Benned erős népedként boldoguljunk őseink földjén, melyhez annyi drága emlék vagy véráldozat fűz.

Légy az elesettekkel, a szenvedőkkel ebben az évben is. Gyógyítsd a betegségek terheit hordozókat, vigasztald a gyász fájdalmai alatt roskadókat.

Adj hálás szívet minden ajándékért, melyek szent kezedből jöttek eddig is életünkben, s melyekért most is könyörgünk, hogy ne kelljen szűkölködnünk segítség nélkül ebben az évben sem se testiekben, se lelkiekben.

Atyai szent kezedre bízunk életünket, beléd vetjük bizalmunkat, oltalmazz és áldj meg minket üdvözítő Jézusunkért most és mindörökké. Ámen. (V.Zs.)

A radostyáni református egyházközség 2019. évi statisztikája

101 alkalommal volt gyülekezeti **istentisztelet**. Egész évben összesen 537 fi, 1.120 nő és 70 gyermek vett részt az istentiszteleteken, összesen: 1.727 fő. Egy istentiszteleten átlag: 5,3 fi, 11 nő, 0.7 gyermek, összesen: 17 fő/istentisztelet.

Megkereszteltünk 4 fit, összesen 4 főt: Káló Gábort, Káló Noelt, Káló István Dzsasztint és Szabó Pétert. Konfirmáció nem volt. **Megeskettünk** 2 vegyes vallású párt: Rác Tamást Besenyei Timeával és Fehér Tamást Kádas Nellivel. **Eltemettünk** 5 fit, 1 nőt, összesen 6 főt: Koós István (66 é.), Csont Béla (70 é.), Kiss József (62 é.), özv. Lukács Károlyné Koós Erzsébet (95 é.), Horváth Lajos (65 é.) és Bencs Zsolt (57 é.) testvéreinket.

Emlékharangzó volt: nh. Várady József lelkipásztornak I. 21-én, nh. Bodnár Mártonnak I. 28-án, nh. N. Szabó Lajosnak II. 26-án, nh. Ifj. Berecz Józsefnek V. 13-án., nh. Id. Berecz Józsefnek V. 16-án, nh. Király Sándorné Bordás Veronnak IX. 24-én., nh. Demeter Károlynak XI. 19-én., nh. Koós Ferencnek XI. 24-én, nh. Zakar Bélának XII.25-én.

Isten dicsőségére: Összesen: Tóth Lászlóné és családja 5.000.-, Sarkadi István 5.000.-, Csont Csaba 6.000.-, Miklós Árpád 10.000.-, Sarkadi István 2.000.-, Deák Ferenc és családja 10.000.-, Mészáros Zoltán és családja 10.000.-, Lukács Lajos 2.000.-, Schwaitzer Jánosné 5.000.-, Lukács Géza és családja 10.000.-, név nélkül 2.000.-, név nélkül 10.000.-, Győrfi Gyuláné 3.000.-, Sarkadi István 6.000.-, nh. Kelemen József unokája Amerikából 2.000.-, Fehér Tamás és Kádas Nelli 20.000.-, Demeter Károlyné 3.000.-, Nánási Lászlóné 2.000.-, Pintér Zsoltné 1.000.- Soós Lajos 2.000.-, Papp József 10.000.-, Várady Zsolt és családja 10.000.-, Schwaitzer Jánosné és családja 5.000.-, Kuttor László és családja 5.000.-, Miklós Ferencné 5.000.-, Miklós Árpád és családja 5.000.-, Győrfi Gyuláné 5.000.- forint. **Összesen: 161.000.- forint.**

Úrvacsora 6-szor volt. A szent jegyeket adták böjtre (III. 10.) Deák Ferenc (10 fi, 20 nő, össz.: 30 fő), húsvétra (IV. 21.) Koós Ferencné (18 fi, 27 nő, össz.: 45 fő), pünkösdre (VI. 9.) Kiss Norbert (18 fi, 18 nő, össz.: 36 fő), újkenyérre (IX. 15.) Sarkadi István (12 fi, 17 nő, össz.: 29 fő), újborra (XI. 10.) Kós Jenő (10 fi, 18 nő, össz.: 28 fő), karácsonyra Papp József (19 fi, 22 nő, össz.: 41 fő). 2019-ben úrvacsorázott összesen: 87 fi, 122 nő, 209 fő. Átlagosan: 14,5 fi, 20,3 nő, 34,8 fő.

Legátus pünkösdkor volt Sárospatakról Nyakas Gergő (szamoskéri) V. éves. **Éves perselypénz:** 492.180.-, alkalmanként: 4.873.-, fejenként: 285.- Ft. **Éves egyházfenntartói járulék:** 843.000.-, (Ez alapján 120 egyházfenntartó van). Karácsonyi **kántálás** bevétele: 57.000.- forint.

Prédikáltak 2019-ben Radostyánban: dr. Varga István tiszaujvárosi, Nagy István kesznyéti, Rákosi Réka alacskai, Szabó Gabriella egyházmegyei, Király Gábor sajkókápolnai, Bányiné Varga Erzsébet sajkóabonyi, Világi Emilia sajkólászlófalvi lelkipásztorok és Nyakas Gergő legátus.

A kondói református egyházközség 2019. évi statisztikája

79 alkalommal volt gyülekezeti **istentisztelet**. Egész évben összesen 279 fi, 1.263 nő és 150 gyermek vett részt az istentiszteleteken, összesen: 1.692 fő. Egy istentiszteleten átlag: 3,5 fi, 16 nő, 1,9 gyermek, összesen: 21,4 fő/istentisztelet.

Megkereszteltünk 2 fit, összesen 2 főt: Kovács Nolent és Szabó Áron Csabát. **Konfirmált** 2 fi, 3 nő, összesen 5 fő: Bagoly Tibor, Tóth Bence, Tóth Boglárka, Bíró Fanni, Zorger Beáta. **Megeskettünk** 3 tiszta református és 1 vegyes vallású párt, összesen 4 párt: Bagoly Tibort Tóth Kincsőbel, Pócsik Viktort Zorger Beátával, Tátrai Zoltánt Ráski Evelinnel és Kovács Ádámot Kmecz Orsolyával. **Eltemettünk** 4 fit és 5 nőt, összesen 9 főt: özv. Soltész Dezső Zoltánné Hartwiger Hedvig 96 éves, özv. Bogáti Lajosné Chmara Erzsébet 86 éves, özv. Tódor Sándorné Balogh Mária 51 éves, Virág József 68 éves, özv. Virág Józsefné Koleszár Mária 66 éves, özv. Bencs Gyuláné Pócsik Mária 84 éves, Sajószentpéteren Hudák József 58 éves, idős Bertók Attila 59 éves és özv. Szűcs Sándor 88 éves testvéreinket.

Emlékharangszó volt: Várady Józsefnek I. 21., Bilkay Évának I. 23., Major Ferencnek, Pontos Ferencnének I. 29., g. Lukács Jánosnak II. 10., Szűcs Juditnak III. 9., ifj. Nagy Gyulának VIII. 22., Pócsik Ferencnek IX. 11., Kiss Jánosné X. 29.

Isten dicsőségére: Soltész Kálmán és családja 20.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, özv. Lukács Jánosné 5.000.-, Kovács Lajosné 2.000.-, Antal Gyuláné 3.000.-, Szász Lajos és családja 10.000.-, Balázs István 5.000.-, néhai Tódor Sándorné gyermekei 10.000.-, név nélkül 5.000.-, néhai Virág József hozzátartozói 22.000.-, Tóth Tibor és családja 20.000.-, Tresza János és családja 10.000.-, Kovács Istvánné 5.000.-, Kántor Zsoltné 3.000.-, Újszászy Eszter 4.000.-, Rácz Károly 2.000.-, a Virág család 15.000.-, Bíró Péter és családja 10.000.-, Tözsér Imréné 5.000.-, név nélkül 10.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, Szunyogh Zoltán és családja 10.000.-, Kovács Á. és családja 5.000.-, Bagoly Tibor és Tóth Kincső 5.000.-, Pócsik Gyuláné 8.000.-, Pócsik Viktor és Zorger Beáta 5.000.-, Bencs Tibor és családja 10.000.-, Mihály Bálint 5.000.-, név nélkül 2.000.-, Tóth Lajos és családja 10.000.-, Kántor Zsoltné 5.000.-, Varga Róbert és családja 10.000.-, Végső Gyula és családja 5.000.-, Kiss János 5.000.-, Tátrai Zoltánné és Katalin 20.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, a Bertók család 10.000.-, Antal Gyuláné 5.000.-, Balázs István 5.000.-, név nélkül 10.000.-, Major Ferencné 2.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, név nélkül 20.000.-, Várady Zsolt és családja 10.000.-, Antal Andrásné 10.000.-, Tözsér Gyuláné 10.000.-, Kántor Zsoltné 5.000.-, Tresza János és családja 10.000.-, Bakóczy Jánosné 5.000.-, név nélkül 20.000.-. Összesen: **401.000.- Ft.**

Úrvacsora 6-szor volt. A szent jegyeket adták böjtre (III. 10.) Szász Lajos (2 fi, 21 nő, össz.: 23 fő), húsvétra (IV. 21.) Végső Gyuláné (7 fi, 25 nő, össz.: 32 fő), pünkösdre (VI. 9.) Tözsér Imréné (6 fi, 25 nő, össz.: 31 fő), újkenyérre (IX. 8.) Varga Róbert (5 fi, 17 nő, össz.: 22 fő), újbórra (XI. 10.) Antal Gyuláné (1 fi, 15 nő, össz.: 16 fő), karácsonyra Jakab László (4 fi, 21 nő, össz.: 25 fő). 2019-ben úrvacsorázott összesen: 25 fi, 124 nő, 149 fő. Átlagosan: 4,1 fi, 20,7 nő, 24,8 fő.

Legátus pünkösdkor volt Sárospatakról Nyakas Gergő (szamoskéri) V. éves. Éves **perselypénz**: 462.985.-, alkalmanként: 5.860.-, fejenként: 274.- Ft. Éves **egyházfenntartói** járulék: 813.000.- Ft.

Prédikáltak Kondón 2019-ben: dr. Varga István tiszaujvárosa, Nagy István kesznyéti, Bányiné Varga Erzsébet sajkóabonyi, Király Gábor sajkókápolnai, Kiss Péter varbói, Szabó Gabriella egyházmegyei, Világi Emilia sajkólászlófalvi lelkipásztorok és Nyakas Gergő legátus.

SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI KRÓNICA, HÍREK

Szeretettel hívjuk és várjuk testvéreinket az istentiszteletre vasárnap délután fél 3 órai kezdettel. Ezeket a téli időszakban a fűtött gyülekezeti teremben tartjuk. Ne felejtjük el, a hit Isten igéjének a meghallásából van, és egymás hite által erősödhetünk és épülhetünk fel Isten dicsőségére lelki házzá és szent papsággá az anyaszentegyházban.

Január 20-án eltemettük Mátyás Ferencné Kovács Misa Piroska 63 évet élt testvérünket.

Újévi gyülekezet tavaly Kondón.

2019. augusztus 20-i ünnepségünkön

Az egyetemes imahéten, január 22-én Várady Zsolt lelkipásztor hirdette az igét a sajobábonyi római kato-

likus templomban, ahová kondói és radostyáni hívek is elkísérték.

KONDÓI HÍRNÖK

A Kondói Református
Egyházközség lapja
Szerkesztő és kiadó:
Várady Zsolt lelkipásztor
HUNGARIA-3775 KONDÓ
Szabadság utca 77. szám
Villámposta:
kondoref@gmail.com
Telefon: +36/48/424-570
+36/30/639-2903

Honlapcímünk:
www.kondo.ref.hu
Megjelenik igény szerint,
de évente legalább egyszer.
Adomány az újságra
példányonként 50 forint.
Lapunknak szánt írásaikat,
a fenti címre kérjük.
XXVIII. évfolyam 1. szám
2020. január

**„TE PEDIG, KEGYES, IRGALMAS ISTEN, ÖRÖKKÉ
MEGMARADSZ, TE ORSZÁGODBAN, BIRODALMAD-
BAN ÖRÖKKÉ MEGÁLLASZ. MIÉRT ÖRÖKKÉ ELFE-
LEJTKEZEL MI RÓLUNK, ÚR ISTEN? MIÉRT HAGYSZ
MINKET SOK IDEIGLEN E VESZEDELEMBEN?”**

385. dicséretből

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI HÍRNÖK

KONDÓI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXVIII. ÉVFOLYAM 1 SZÁM * 2020. JANUÁR * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Magyar szemmel: Mikor egy reggel arra ébredsz, hogy idegen országba kerültél... * A temesi és a krassó-szörényi végeken III. * Radostyáni krónika, hírek * Radostyáni Sion * Levél az Olvasóhoz * Újévi imádságok * Egyházközségeink statisztikái a 2019. évről * Kondói krónika, hírek

Kondói úrasztali terítő 1929-ből, Tóth Józsefné Csapó Borbála adománya
(1880-ban született Ludnán, meghalt 1960-ban Kondón)

2020. A MAGYAR ÖSSZETARTOZÁS ÉVE

SZERETETBEN ÖSSZEFORRVA, EGY KÖZÖS TEST TAGJAI,
TUDJUK EGYMÁSÉRT HARCOLVA, HA KELL, VÉRÜNK ONTANI...

(395. dicséretből)

MAGYAR SZEMMEL

Mikor egy reggel arra ébredsz, hogy az életed egy idegen országba került...

Képzeld el, hogy 1920. június 4-e van, és reggel arra ébredsz, hogy az ágyad, a házad, a kerted, a falud, egy idegen országba került. Kimész az udvarra, valójában ugyanazt a dombot látod, ugyanúgy csiripelnek a madarak, az utcán ugyanazok a palócok jönnek szembe veled, a véreid... Látszólag semmi nem változott, nem is érted igazán.

Aztán jönnek a városból a faludba. Azok jönnek, akiket ismersz, hiszen a vásár-téren, a losonci Búza téren ők is vettek az árukból mindig. Ropogós, Ipoly menti káposzta, paprika... dicsérték mindig, törve a magyart. Akkor barátságosak voltak. Most már nem azok. Leveszik a falutáblát és átnevezik a faludat. Holnaptól nem Rimóc, vagy Hollókő, vagy Ipolytarnóc a falud neve, hanem például Rimóc helyett Jánosíkovo (mint ahogyan lett Párkányból Stúrovo), vagy Hollókő helyett Krkavec nad Kamenyom, Ipolytarnóc helyett meg Ipelyszká Nová Vesz. Még viccesnek is mondanád, de amikor a városiak kiragasztanak egy fehér lapot a kocsma falára, akkor az már nem tréfa. Felhívás van a nagy fehér papíron.

Ha megtagadod a magyarságod, és holnaptól szlovák leszel, akkor megkönyörülnek rajtad. Ha nem, akkor felpakolnak marhavagonokba és elvisznek Csehországba rabszolgamunkára. Képzeld el, hogy másnap már utazol a hidegben a vasúton a marhavagonban és a beteg nagymamád útközben meghal a vagonban, és még eltemetni sem tudod. Valamelyik állomáson, félúton ki kell tenned a kővé fagyott nagymama testét és a vonat megy tovább. Képzeld el, hogy azóta sem tudod, hová temették a nagymamádat. Csak az emléke marad... a friss meleg tej, amit kiöntött a bögrédbe, mielőtt iskolába indultál. Képzeld el, hogy így viszik el a szomszédodat és te is rettegsz, hogy mi jöhet még... Képzeld el, hogy kissé több a vagyonod, mint a többségnek. Nagygazda vagy. A városiak szemet vetnek a vagyonodra és azt mondják neked, pakolj magyar! Pakolj innen! Mától ez nem a te házad, nem a te hazád. „My sme tu doma!” – kiabálják a magyaroknak, azaz, Mi vagyunk itthon! Mi parancsolunk, tehát ti takarodjatok, az Ipolyon túlra, Magyarországra! Képzeld el, hogy ez megtörténhetett volna a te családdal is.

„Losoncra kellett bevinnünk az ingóságainkat, mert ott vagonírozták be a kitelepített családokat, a vasútállomáson. Másnap 7 óra körül elindult velünk a szerelvény. Kértük a mozdonyvezetőt, hogy a kalondai állomásnál majd lassítson. Hát egy pillanat volt az egész. Csak annyit láttunk, hogy az egész állomás tele volt emberekkel a faluból, és mindenki fehér zsebkendőt lengetett. A vagonajtó olyan 20 centire volt nyitva, nagymama térdelt a padlón, anyuék és mi fölötté álltunk... Aztán eltűnt az állomás, a falu és mi csak zokogtunk...” (Részlet Kucsera Márta, egykori kalondai lakos „Családi történet” című könyvéből)

Képzeld el, hogy tilos magyarul beszélned a szülőföldeden. Bűnös vagy! Te és a családdod, a falud, a szomszéd falu is. Kollektíven bűnösök vagytok, mert magya-

rok vagytok. Mert csak! Képzeld el, hogy már 1968 van. Szocialista forradalom van Csehszlovákiában, szabadabb lehetsz te is egy kicsit, de Losoncon is szabadabbak lehetnek az anno, fehér lapokat kiragasztók felnőtt gyerekei is, és nagy szlovák szabadságukban elkapják azokat, akik magyarul szólnak a losonci utcán, vagy a kocsmában. Lefogják, kopaszra nyírják, megverik és megalázzák őket a szlovákok.

Képzeld el, hogy már 1989 van. Újra csak forradalom, és újra csak szabadság! Szabadabb lehetsz te is! De szabadabbak lehetnek az anno fehér lapokat kiragasztók unokái is, és nagy, szlovák szabadságukban ellened uszítanak, mert magyar vagy és mert még mindig itt vagy! És államot szerveznek maguknak, amiben neked nincs helyed! Megtúrt vagy, másodrendű, leszűkített jogokkal. Elviselnek. És te szervezkedsz, hogy védj magad, de képzeld el, hogy a legjobb barátod már feladja. Már nem akar tovább magyar lenni. Szlovák lesz. Nem akar harcolni egész életében, hiszen azt sem tudja, hogy hol a dédnagymamája sírja. Nem is ismeri már a Magyarországra deportált családtagjait, egykori rokonait sem. Átgondolta, és úgy döntött, hogy már nem éri meg tovább magyarnak lenni. Nagy rajta a nyomás a munkahelyén is. Gúnyolják, lenézik. Döntött: szlovák lesz. A kisfia is. Aki majd szlovák történelemkönyvből tanulja, hogy a barbár magyarok ezer évig elnyomták a galamblelkű összlovákokat. Képzeld el, hogy egy szép napon a saját udvarodban ez a gyerek majd azt mondja neked: kurva magyar.

Igen, mert ezt plántálták az agyába. Pici adagokban, de módszeresen. Képzeld el, hogy görcsbe rándul a gyomrod, mert ő a gyerekkori barátod fia, a csehországi sínek mellett valahol elhantolt nagymama ükunokája.

Képzeld el, hogy ez történik velünk, határon túli, felvidéki magyarokkal már 1920 óta. Képzeld el, hogy ez veled is megtörténhetett volna, hiszen mi az a pár centiméter a térképen, egy falu ide, egy város oda... Képzeld hát el, hogy ez az életünk. Nem, nem látszik rajtunk sem seb, sem betegség. Látszólag jól megvagyunk, egészségesen, vidáman, sokszor együtt veletek, itthon, vagy nálunk, otthon.

De tudnotok kell, hogy betegek vagyunk. Leprások! Az élő hús rohad le rólunk már 99 éve, leesik a mutatóujjunk, a fülünk, és irtózatossá lelki kínok között fogy el a nemzettestünk.

1920-ban több mint egymillió magyar került az akkori Csehszlovákiába. Mára 450 ezren maradtunk. A többi, mind-mind lerohadt, elhalt bűzös húsdarabként végezte. Ezt hívja a lelketlen statisztika nemzetváltásnak, vagy asszimilációnak. És most ne képzelődj, most nézz ránk! Mi még itt vagyunk, mert hívtatok.

Ti, anyaországi magyarok, akik 2010 óta fogjátok a kezünk. Nem mint esendő, szerencsétlen betegek, hanem mint társnak, testvérnek. Határtalanul azon dolgoztok, hogy megmaradjunk. Testvértelepülések láncolata, határon átnyúló együttműködések sora, vállalkozóinknak, magyar szervezeteinknek az anyaországból való támogatások százai bizonyítják, hogy fontos a számotokra a megmaradásunk.

De tudnotok kell, hogy mi sem vagyunk restek. Több tízezer felvidéki magyar vállal munkát Magyarországon, gyarapítja a Kismagyarország gazdaságát. Ezt azoknak üzenjük, akik azt kiabálják, hogy milyen jogon támogatja a Magyar Kormány ennyire intenzíven a határon túli magyarságot. Bár nekik üzeni bármit is felesleges, számukra mi mindig is idegenek leszünk.

Ezért is elemi érdekünk a magunkfajtaéknak, hogy határtalanul összefogjunk, mert meg kell őriznünk azt a nemzeti egységet, amely 2010 óta egyre erősebb. Meg kell fognunk egymás kezét, határon át, hogy érezzük – mi palócok különösképpen –, hogy egy vérből vagyunk.

Tavaly ilyenkor felállítottuk azt a keresztet a Kalonda – Ipolytarnóc határon, amelyet 75 településről adományozott faanyagból ácsoltunk össze. A 75 darab fából 71 darab palócföldi és a Kárpát-hazából, 4 darab pedig kanadai és a svédországi magyaroktól, illetve szicíliai és galíciai testvértelepüléseinktől való.

Rengeteg szalagot lenget rajta most is a nyári szél... Az a hely – mint ez is itt –, egy szimbolikus emlékhely, ugyanis attól a helytől, ahol a kereszt áll, lett 1920-ban elválasztó határfolyó az Ipoly, és ott haladt át a vasúton az a szerelvény is, amelynek ajtajában zokogtak a Losonc környéki falvakból kitelepített palócok.

A képzelőerő gondolatokat szül, és a gondolat, kellő tenni akarással párosulva megelevenedik.

Végezetül hát képzelj el, hogy a történelem nem ért véget és igaz, amit a költő leírt, miszerint „a csillagok tengelyét olajozzák szorgalmas angyalok. És léssen csillagfordulás megint”.

Képzelj el, hogy mindez nem is képzelgés, hanem valóság. A mi közös, palóc-magyar életünk, itt a Kárpát-hazában, amely a mi közös jövőnk! *Köszönöm, hogy együtt emlékezhetünk veletek, önökkel.*

(Elhangzott a salgótarjáni trianoni megemlékezésen, 2019. június 4-én)

Templomról-templomra a temesi és a krassó-szörényi végeken III. rész

2004. március 31, szerda. Ma is korán keltünk, mert délután 3 órára haza kellett érkezni, itthoni programok miatt. Mint az első nap, az esperesi segédlelkéssel mentem, s 53 km megtétele után érkeztünk Újmosnicára. A templomnál Kántor-Lőke Aranka várt bennünket. Innen csak 6 km-re volt Temesvár-Vöröscsárda, ahol az imaház közelében két kis csengettyű van egy vasállványon. A következő állomásunk oda 5 km-re volt, a Temesvár-Újkisodai imaterem, ahol 2007-ig felépül egy új templom. Sajnos, hogy nagyon szűk a hely, alig lesz valami szabad tér a templom körül. Bálint Sándor lelkipásztor megmutatta a terveket és a makettek fényképeit. Egy fehér márványablán olvasható a gyülekezet jelmondata: „*Múltunk öröm, jövőnk remény.*” Kívánjuk nekik, hogy így legyen! Ezután a belvárosi templomot ke-

restük meg, de ott szorgos nőszövetségi tagok takarítottak húsvétra, viszont azt mondták, ha még máshová is megyünk, jöjjünk vissza, akkorra készen lesznek. Elmentünk megnézni a Makovecz Imre által tervezett újzredévi templomépítkezést, de ott nem találtunk senkit, így csak körüljártuk a kerítést, s azon át láthattuk, mi épül. Innen visszamentünk a Belvárosba, a templom már rendben volt. Ez a templom egy városi bérházban található, éppen úgy mint Budapesten a Szabadságtéri templom. Kívülről semmi nem mutatja, mi van itt. Közelebbről azonban az emléktáblák elárulják, hogy innen indult el az 1989-es forradalom Tökés Lászlóval az élen. Majd Szabolcska Mihályra, az egyház egykori lelkipásztor-költőjére emlékeztető táblák kerülnek szemünk elé. Temesvárt elhagyva, vagy 15 km után Újszentesre érkeztünk, ahol özv. Szólát Imréné nyitotta ki nekünk a templomot. Innen a majdnem 50 km-re eső, szerb határ melletti Zsombolyára mentünk, ahol Papp Csaba lelkipásztor várt minket, sőt a vendéglőben ebédet is rendelt nekünk, de sajnos nem lehettünk vendégei, mert sietni kellett haza. Egy sarki földszintes épületben van az imaterem, harangjuk nincs. Búcsút véve a lelkipásztortól kb. 100 km megtétele várt ránk, hogy Lugosra érjünk, ahol gyorsan megebédeltünk és máris mentünk a templom melletti gyülekezeti terembe, ahol az egyházközség női énekkara gyakorolt a délutáni ünnepségre. Én közben a templomot vettem szemügyre, mely építészeti különlegességével érdekes módon ad otthont Lugos református népének. Aznap délután tartotta ugyanis a római katolikus egyház Arató Andor (1887-1964) halálának 40 évfordulóján sírjának koszorúzását a temetőben, gyászmisét a katolikus templomban, emléktáblájának avatását a katolikus bérház falán, és az ünnepi emlékműsort a katolikus bérházban. Hogy ki is volt ő? A lugosi magyar dal és zenegylet karnagya, a Krassó-Szörényi Lapok felelős szerkesztője, A Jubilate egyházi ének- és zenekar vezetője, iskolaszervező és igazgató, zene-tanár, városi tanácsos. Az emlékműsor keretében a református énekkar is szerepelt Fazakas Csaba lelkipásztor-esperes vezetésével. Az óvodás és iskolás gyermekek verseket, rövid zeneszámokat adtak elő, majd előadásokat hallhattunk, mely emlékműsor felforrósította azoknak szívét, akik ezen az estén ott lehettünk vagy 150-en.

Bejárva az egyházmegye minden helyét, köszönetet mondva kísérem odaadásáért, a szíves vendéglátásért, másnap reggel búcsút mondtam ott élő testvéreimnek, rájuk Isten áldását kívánva, eltávoztam körükből.

Várady József kondói lelkipásztor

**„KESERVES SZÍVEL MAGYARORSZÁGBAN MONDHATJUK
MAGUNKRÓL A NAGY SIRALMAT, KIT JEREMIÁS RÉGEN ÍRT
ZSIDÓKRÓL ... MERT ÖRÖKSÉGÜNK TŐLÜNK FORDÚLA POGÁNY
NEMZETSÉGRE ... MEGSZOMJÚHOZVÁN, A MI VIZÜNKET DRÁGA
PÉNZEN ISSZUK, NAGY FÁRADTSÁGGAL BÉGYŰJTÖTT FÁNKAT
IMMÁR ÁRON VESSZÜK.” 385. dicséretből**

RADOSTYÁNI HÍREK, HIRDETÉSEK

Szeretettel hívjuk és várjuk testvéreinket az istentiszteletre vasárnap 10 órai kezdettel. Ezeket, valamint a csütörtök este 5 órakor kezdődő bibliaórákat a téli időszakban a fűtött gyülekezeti teremben tartjuk. Legalább is addig, amíg a gyülekezeti ház felújítása miatt nem kell más helyet találnunk. Ne felejtjük el, a hit Isten igéjének a meghallásából van, és egymás hite által erősödhetünk és épülhetünk fel Isten dicsőségére lelki házzá és szent papsággá az anyaszentegyházban.

Az egyetemes imahéten, január 22-én Várady Zsolt lelkipásztor hirdette az igét a sajóbábonyi római katolikus templomban, ahová radostyáni és kondói hívek is elkísérték. Az egy éve készült képen a bábonyi gyülekezet látható a református templomban.

Sajóbábony, 2019. január 24.

2019. április 14-én, virágvasárnap Várady Zsolt vendégigehirdető volt Sajószentpéteren

Virágvasárnap Sajószentpéteren vendégigehirdetőként.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség Lapja

Szerkesztő és kiadó:
Várady Zsolt lelkipásztor
HUNGARIA-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám

Villámposta: rados-
tyan@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570
+36/30/6392903

Honlapcímünk a világhálón:
www.radostyan.ref.hu

Megjelenik igény szerint,
évente legalább egyszer.

Adomány az újságra
példányonként 50 forint.
Lapunknak szánt írásait,
észrevételeiket
a fenti címre kérjük.

XXVIII. évfolyam 1. szám
(66. szám) 2020. január

„TÉRÍTS TEHOZZÁD, ÉS MI MEGTÉRÜNK,
KEGYELMES ÚR ISTEN! ÚJÍTSD MEG IMMÁR
MI NAPJAINKAT, MINT RÉGI IDŐBEN.”

385. dicséretből